

‘บทสรุปท้องถิ่น ๔.๐’

โลกในยุคปัจจุบันที่เต็มไปด้วยการแข่งขันที่รวดเร็ว หลากหลาย และรุนแรง ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงก็คือ “กระแสโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีสารสนเทศ” ประเทศไทยในฐานะส่วนหนึ่งของประชาคมโลก ก็ได้รับผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงที่เกิดในทุกมิติทั้งทางสังคม การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นทั้งโอกาส กัดกัด และความท้าทายที่ประเทศไทยต้องผ่านไปให้ได้ ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ก้าวเดินต่อไปของประเทศไทยเราจะต้องระเบิดจากข้างใน ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในและการดำเนินการพัฒนาประเทศตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมกับการเชื่อมโยงไปสู่ประชาคมโลก

/ เพื่อก้าวสู่...

เพื่อก้าวสู่ความเป็นสากล *กลไกที่มีความสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนประเทศ คือ กลไกประชารัฐ ที่จะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดยอาศัยส่วนร่วมจากทุกภาคฝ่าย ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สื่อสารมวลชน ประชาชน และภาคเอกชน ที่จะต้องสานพลังความร่วมมือ ผันกำลัง ขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ประเทศไทย ๔.๐*

ไทยแลนด์ ๔.๐ คืออะไร

“ไทยแลนด์ ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้จัดระบบ ปรับทิศทางและสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญสามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้

เพื่อให้เข้าใจ “ประเทศไทย ๔.๐” ก่อนจะเข้าถึงประเทศไทย ๔.๐ ประเทศไทยก็ผ่านการพัฒนามาเป็นลำดับขั้นอย่างต่อเนื่อง เริ่มต้นแต่

“ประเทศไทย ยุค ๑.๐” การขับเคลื่อนเศรษฐกิจ วางอยู่บนรากฐานทางเกษตรกรรม การดำรงอยู่และพัฒนาประเทศเป็นการเกษตรเป็นหลัก เช่น ผลิตและขายพืชไร่ พืชสวน หมู หมา กา ไก่ เป็นต้น

“ประเทศไทย ยุค ๒.๐” เป็นยุคของอุตสาหกรรมเบา มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการผ่อนแรง พึ่งพิงทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงานราคาถูก เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องดื่ม เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น

“ประเทศไทย ยุค ๓.๐” เป็นยุคของอุตสาหกรรมหนัก เน้นการส่งออกและการค้าระหว่างประเทศ เช่น การผลิตและขาย ส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น

“ประเทศไทย ยุค ๔.๐” เป็นยุคที่เศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

ประเทศไทยในยุค ๑.๐ ๒.๐ และ ๓.๐ รายได้ประเทศยังอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประเทศอยู่อย่างนี้ไม่ได้ ต้องรีบพัฒนาเศรษฐกิจสร้างประเทศ เพราะ Thailand ๓.๐ ที่เราเป็นกันมาตลอดจนถึงทุกวันนี้ มันทำให้รายได้ประเทศอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น เราไม่สามารถขยับหนีไปจากจุดนี้ได้สักที เมื่อ ๕๐ ปีก่อน ช่วง พ.ศ. ๒๕๐๐-๒๕๓๖ เศรษฐกิจของไทยเรามีการเติบโตอย่างมากถึงระดับ ๗-๘% ต่อปี

/ แต่หลังจาก...

แต่หลังจาก พ.ศ.๒๕๓๗ เป็นต้นมา เศรษฐกิจไทยเติบโตขึ้นเพียง ๓-๔% ต่อปีเท่านั้น นอกจากนั้นยังมีเรื่องของ “ความเหลื่อมล้ำด้านความร่ำรวย” และสุดท้ายก็เรื่องของ “ความไม่สมดุลในการพัฒนา” ซึ่งเรื่องดังกล่าวทำให้รัฐบาลต้องเร่งรัดพัฒนาปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ เพื่อให้เราก้าวข้ามจาก Thailand ๓.๐ ไปสู่ Thailand ๔.๐ ให้ได้ใน ๓-๕ ปีนี้

จึงเป็นเหตุให้นำไปสู่ยุคที่สี่ เรียกว่า “ประเทศไทย ๔.๐” กำหนดแนวทางพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศเศรษฐกิจใหม่ (New Engines of Growth) ประเทศและประชากรมีรายได้สูง โดยวางเป้าหมายให้เกิดผลการพัฒนาภายใน ๕-๖ ปีนี้ คล้าย ๆ กับการวางภาพอนาคตทางเศรษฐกิจที่ชัดเจนของประเทศที่พัฒนา เช่น สหรัฐอเมริกา “A Nation of Makers” อังกฤษ “Design of innovation” อินเดีย “Made in india” หรือประเทศเกาหลีใต้ ที่วางโมเดลเศรษฐกิจในชื่อ “Creative Economy”

ไทยแลนด์ ๔.๐ มีลักษณะอย่างไร

“ประเทศไทย ๔.๐” เป็นความมุ่งมั่นของนายกเทศมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น

ดังนั้น “ประเทศไทย ๔.๐” จึงควรมีการเปลี่ยนวิธีการทำที่มีลักษณะสำคัญ คือ เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบันไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) เปลี่ยนจาก Tradition SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Starups บริษัทเกิดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เปลี่ยนจาก Tradition Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำ ไปสู่ High Value Services และเปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

ไทยแลนด์ ๔.๐ จะพัฒนาเรื่องใดบ้าง

เพื่อให้เกิดผลจริงต้องมีการพัฒนาวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดในกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังนี้

๑. กลุ่มอาหาร เกษตรกร และเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น สร้างเส้นทางธุรกิจใหม่ (New Starup) ด้านเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีอาหาร เป็นต้น
๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ เช่น พัฒนาเทคโนโลยีสุขภาพ เทคโนโลยีการแพทย์ สปา เป็นต้น
๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม เช่น เทคโนโลยีหุ่นยนต์ เป็นต้น
๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว เช่น เทคโนโลยีด้านการเงิน อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน เทคโนโลยีการศึกษา อี-มาร์เก็ตเพลส อี-คอมเมิร์ซ เป็นต้น
๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เช่น เทคโนโลยีการออกแบบ ธุรกิจไลฟ์สไตล์ เทคโนโลยีการท่องเที่ยว การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหาร เป็นต้น

ยุคในทางราชการ

- ยุค ๑.๐ เป็นยุคของการเริ่มต้นระบบรัฐสมัยใหม่ เป็นยุคแห่งการบุกเบิกในการวางรากฐานประเทศ
- ยุค ๒.๐ เป็นยุคที่ระบบราชการเข้มแข็ง
- ยุค ๓.๐ เป็นยุคของกระแสการพัฒนาประชาธิปไตย การกระจายอำนาจ แนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ และแนวคิดธรรมาภิบาล
- ยุค ๔.๐ ภาครัฐจะต้องปรับตัวให้เข้ากับเศรษฐกิจและสังคมยุคดิจิทัล โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางเปิดกว้างและเชื่อมโยงกัน เป็นภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

บทบาทของท้องถิ่นในการขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐

ท้องถิ่น ในฐานะกลไกหลักกลไกหนึ่ง ซึ่งมีบทบาทสำคัญยิ่งในการดำเนินการ คำถามสำคัญสำหรับท้องถิ่น คือ

๑. จะบริหารจัดการเพื่อเตรียมตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างไร
๒. จะมีบทบาทในการขับเคลื่อนประเทศไทยอย่างไร

ประการแรก คือ การพัฒนาทุนมนุษย์ โดยการสร้างคนในท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ความรู้และทักษะ เพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยมีสำนึกรักษ์ท้องถิ่น ดำเนินชีวิตด้วยความพอเพียง และมีคุณธรรมจริยธรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างคนไทย 4.0 เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

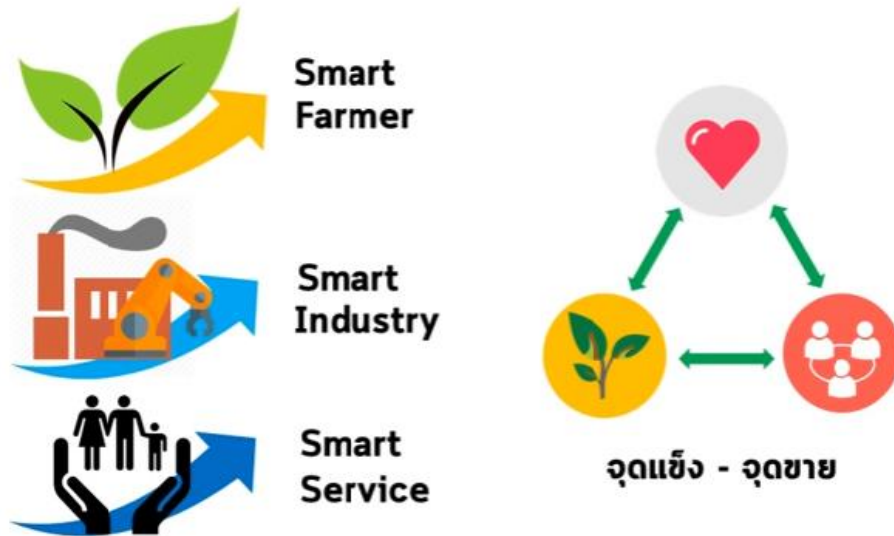
นอกจากนี้ท้องถิ่นยังมีบทบาทในการส่งเสริม Local Start Up ในอดีตที่ผ่านมา นักธุรกิจหน้าใหม่จำนวนไม่น้อยต้องเผชิญหน้ากับ การทำมาก-ได้น้อย ท้องถิ่นจึงต้องมีบทบาทในการส่งเสริม Local Start Up ให้ดำเนินธุรกิจ ทำน้อย-ได้มาก โดยขับเคลื่อนธุรกิจด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยมีท้องถิ่นทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และแสวงหาโอกาส

ส่งเสริม LOCAL START UP

/ นอกจากนี้...

นอกจากนี้ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทยวางอยู่บน ๓ เสาหลัก คือ การเกษตร (Farmer) อุตสาหกรรม (Industry) และการบริการ (Service) ซึ่งถือว่าเป็น ต้นทุนทางเศรษฐกิจ และเป็นโอกาสพัฒนาไปสู่ การเป็น Smart Farmer, Smart Industry, และ Smart Service โดยจุดแข็งและจุดขายของสังคมไทย ประกอบด้วย การมีใจรักบริการ ความหลากหลายทางชีวภาพ และความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยท้องถิ่นต้องพัฒนาตนเองให้เป็นที่องถิ่นที่เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการส่งเสริมประชาชน ให้เป็นประชาชนที่เข้มแข็ง เพื่อร่วมกันพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมพลังเพื่อ ขับเคลื่อนในระดับภาค ซึ่งต้องผนึกกำลัง สร้างเครือข่ายการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อน ประเทศไทย สู่ “ประเทศไทย ๔.๐”

ประการสุดท้าย ท้องถิ่นจะต้องเชื่อมโยงสู่ประชาคมโลก พัฒนาตนเองให้มีมาตรฐานอยู่ในระดับสากล โดยคุณลักษณะของท้องถิ่น ๔.๐ นั้น ประกอบด้วยกัน ๔ประการ ได้แก่

๑. Moral ท้องถิ่นจะต้องมีธรรมาภิบาล ดำเนินงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีมาตรฐานเป็นธรรม เพื่ออำนวยความสะดวก และมีคุณธรรมจริยธรรม ในการดำเนินงาน
๒. Active ท้องถิ่นจะต้องมีความกระตือรือร้น มีความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง พร้อมเรียนรู้มุ่งผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพ
๓. Creative ท้องถิ่นจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ บนฐานความรู้ คิดนอกกรอบ ริเริ่ม ต่อยอดเพื่อสร้างนวัตกรรมการบริหารจัดการ และการบริหารจัดการ สาธารณะ
๔. Strong ท้องถิ่นจะต้องมีความเข้มแข็งในตนเอง ทั้งในการบริหารจัดการและการจัดบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐาน มีสถานภาพทางการคลังที่มีเสถียรภาพ และมีบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

จะเป็น ท้องถิ่น 4.0 ได้อย่างไร

- Moral**
โปร่งใส มีคุณธรรม
- Active**
กระตือรือร้น
- Creative**
สร้างสรรค์
- Strong**
เข้มแข็ง

ท้องถิ่น ๔.๐ จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งสิ้น ๑๓ ประการ ดังนี้

๑. **ดิจิทัล** การใช้ระบบดิจิทัลในการดำเนินงาน *ท้องถิ่นควรดำเนินการดังนี้*

- ๑.๑ การให้บริการอินเทอร์เน็ตในสำนักงาน
- ๑.๒ การบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลกลาง อปท.
- ๑.๓ การมีช่องทางเทคโนโลยีสารสนเทศในการให้บริการ
- ๑.๔ การจัดทำฐานข้อมูลบุคลากรท้องถิ่นแห่งชาติ
- ๑.๕ การจัดทำและใช้งานแผนที่ภาษี
- ๑.๖ การใช้งานระบบ e-LAAS

ยุคดิจิทัล

ภาครัฐได้เริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศ รวมถึงการปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งด้านการให้บริการแก่ประชาชน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ในหลากหลายมิติ การสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ เพิ่มรายได้ การเข้าถึงบริการของภาครัฐ การออกแบบและปรับเปลี่ยนรูปแบบบริการของรัฐ โดยอาศัยข้อมูลดิจิทัล เพื่อสร้างบริการของรัฐในรูปแบบใหม่ผ่านเทคโนโลยี Mobile Social Cloud Technology ในยุค Internet มี ๓ ประการ ได้แก่

๑) Reintegration เช่น การบูรณาการการทำงานของหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการกำกับ ควบคุมการบริหารภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๒) Need-based Holism เช่น การปรับปรุงองค์กรของรัฐ เพื่อให้เกิดการให้บริการสาธารณะที่ให้ความสำคัญต่อการนำความต้องการของพลเมืองมาเป็นศูนย์กลาง

๓) Digitalization เช่น การใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการนำระบบบริหารสารสนเทศมาใช้ รวมถึง การให้ความสำคัญต่อการสื่อสารผ่านทาง Internet ซึ่งจะเข้ามาแทนที่วิธีการทำงานแบบเดิม

๒. องค์กรแห่งความสุข การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรใน อปท. ท้องถิ่น ควรดำเนินการดังนี้

- ๒.๑ การประเมินความพึงพอใจและแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร
- ๒.๒ การจัดอาคารสถานที่ทำงาน ให้พร้อมสำหรับการทำงาน
- ๒.๓ การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรในหน่วยงาน

๓. องค์กรแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมการเรียนรู้และการจัดการความรู้ *ท้องถิ่นควร* ดำเนินการดังนี้

- ๓.๑ การส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้แก่บุคลากร
- ๓.๒ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรตามสายงาน
- ๓.๓ การดำเนินการขับเคลื่อน อปท. ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
- ๓.๔ การจัดการองค์ความรู้ในองค์กร
- ๓.๕ การพัฒนาองค์ความรู้ให้สมาชิกสภาท้องถิ่น

๔. ขีดสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

- ๔.๑ อปท. ควรีผลการประเมินประสิทธิภาพ (LPA) ในระดับสูง
- ๔.๒ ได้รับการรับรองมาตรฐานหรือได้รับรางวัลในระดับจังหวัด / ประเทศ

๕. สร้างนวัตกรรม การสร้างนวัตกรรมท้องถิ่นในการบริหารจัดการและจัดบริการ สาธารณะ

๕.๑ ท้องถิ่นควรมุ่งสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ ปัญหา และความคาดหวังของประชาชนในพื้นที่ โดยเป็นนวัตกรรมในเชิงบริหารจัดการ และการจัดบริการ สาธารณะ

ตัวอย่างโครงการ/กิจกรรม

๑.๑ โครงการรับชำระภาษีผ่านธนาคาร (โครงการที่ต่อยอดจากเดิม) โดยรับชำระ ภาษีผ่านเคาน์เตอร์ธนาคารกรุงไทยทุกสาขาทั่วประเทศ

๑.๒ เทศบาลนครขอนแก่นร่วมกับภาคีเครือข่ายและภาคประชาสังคม จัดตั้งตลาดเขียวขึ้นมา เพราะเป็นแหล่งจำหน่ายอาหารที่มีคุณลักษณะดังกล่าวครบถ้วน คือ มีการจัดกิจกรรมให้ผู้บริโภคไปเยี่ยมชมเยียนสมาชิกตลาดเขียวที่แปลงปลูกถึงบ้าน ไปเรียนรู้วิถีชีวิต ความลำบากที่ต้องเผชิญกว่าจะผลิตอาหารดี ๆ มาเลี้ยงคนเมืองได้ เกิดความเห็นอกเห็นใจกัน ผู้บริโภคเต็มใจที่จะจ่ายในราคาที่สูงกว่าปกติ สนับสนุนให้อยู่ได้ เสมือนเป็นญาติคนหนึ่ง นี่คือนวัตกรรมแบบใหม่ ที่ไม่ใช่แค่การซื้อขายสินค้าแบบทั่วไป ตลาดเขียวเทศบาลนครขอนแก่นจึงเป็นต้นแบบสังคมไทย ๔.๐ และส่งเสริมให้ขยายตัว ดำเนินการในพื้นที่อื่น ๆ ทั่วประเทศไทย เพื่อสร้างสังคมไทย ที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน อย่างแท้จริง

๖. ส่งเสริมประชาธิปไตยในชุมชน และสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วม ท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

๖.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในชุมชน

๗. แผนพัฒนาท้องถิ่น การจัดทำและการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น ท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

๗.๑ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ โดยตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๗.๒ ส่งเสริมการจัดทำประชาคม เพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ตอบสนองต่อประชาชน ที่อยู่ในพื้นที่

๗.๓ อปท. ทำโครงการในแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการได้ตามแผน อย่างมีประสิทธิภาพ

๘. การแสวงหาความร่วมมือ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ ท้องถิ่นควรดำเนินการ ดังนี้

๘.๑ มีโครงการบูรณาการ การทำงานร่วมกับ อปท. หรือหน่วยงานอื่น เพื่อตอบสนองความคุ้มค่าตามหลักธรรมาภิบาล และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและการพัฒนาท้องถิ่น

/๘.การขับเคลื่อน...

**๙. การขับเคลื่อนนโยบายสำคัญ มีประสิทธิภาพในการการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญ
เร่งด่วนของประเทศ ท้องถิ่นควรดำเนินการดังนี้**

- ๙.๑ การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (LSEP)
- ๙.๒ การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติด
- ๙.๓ การดำเนินการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่
- ๙.๔ การกำจัดขยะมูลฝอย
- ๙.๕ การกำจัดผักตบชวา

**๑๐. การบริการเชิงรุก มุ่งเน้นการบริการเชิงรุก เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่
ประชาชน ท้องถิ่นควรดำเนินการดังนี้**

๑๐.๑ อปท. ควรมีการบริการเชิงรุก เพื่อลดขั้นตอน เช่น การจัดตั้งหรือสนับสนุน ศูนย์บริการร่วม (OSS) การขยายเวลาให้บริการ การจัดชุดบริการเคลื่อนที่ทั้งในและนอกเวลาราชการ

**๑๑. การกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก โดยใช้กลไกในระดับท้องถิ่น ท้องถิ่นควรดำเนินการ
ดังนี้**

- ๑๑.๑ การส่งเสริมการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่
- ๑๑.๒ การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๑๑.๓ การกำกับดูแล และส่งเสริมการดำเนินกิจการตลาด

**๑๒. เสถียรภาพทางการคลัง พึ่งตนเองได้ มีรายได้เพียงพอในการบริหารงาน
ท้องถิ่น ควรดำเนินการดังนี้**

๑๒.๑ การเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ โดยพิจารณาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินภาษีและค่าธรรมเนียม ที่ อปท. จัดเก็บได้

๑๓. ยึดมั่นธรรมาภิบาล ดำเนินงานด้วยความโปร่งใสและมีคุณธรรม ท้องถิ่นควร
ดำเนินการดังนี้

- ๑๓.๑ อปท. มีนโยบายและกิจกรรม เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในท้องถิ่น
- ๑๓.๒ มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริการงาน
- ๑๓.๓ มีมาตรฐานการให้บริการ
- ๑๓.๔ มีระบบ/กลไก ในการจัดการกับเรื่องร้องเรียน
- ๑๓.๕ อปท. ไม่มีการถูกชี้มูลความผิดจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบ

เงื่อนไขที่เป็นรากฐานสำคัญในการเป็นท้องถิ่น ๔.๐ ท้องถิ่นจะต้อง “ปฏิบัติความคิด
ปฏิรูปตนเอง” โดยต้องตระหนักว่า “หากไม่มีท้องถิ่น ๔.๐ ประเทศไทยจะไม่สามารถ
มุ่งสู่การเป็น ประเทศไทย ๔.๐ ได้”
